

I. A tényállás

1.) A Közjegyző az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 21. § (1) bekezdése és az Iparjogvédelmi Szakértői Testület szervezetéről és működéséről szóló 270/2002. (XII. 20.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése alapján a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: SZTNH) mellett működő Iparjogvédelmi Szakértői Testületet (a továbbiakban: Szakértői Testület) rendelte ki szakértőként [személy3] kérelmére [személy1] feltalálói részaránya mértékének megállapítására a magyar HU *** ** és az EP * *** ** lajstromszámú európai szabadalom vonatkozásában.

2.) A Közjegyző a szakértői vizsgálat lefolytatásához az alábbi iratokat bocsátotta rendelkezésre:

- releváns szabadalmi leírások;
- email levelezések mellékletekkel.

3.) A Közjegyző előtti eljárásban a Kérelmező által a szakértő kirendelése és szakértői vélemény készítése iránti kérelemben előadott körülmények az alábbiakban foglalhatók össze.

A szakértői vizsgálat tárgyát a „Fejszerkezet optikai vagy elektronikai készülékek tartására és helyzetének beállítására” című magyar és a hasonló című európai szabadalom képezi (a továbbiakban: Szabadalmak).

A Kérelmező az A2 mellékletben benyújtotta az EP * *** ** lajstromszámú szabadalom igénypontjainak magyar nyelvű fordítását, és az A3 mellékletben összevetette a szabadalmak igénypontjait. A Szakértői Testület az A3 melléklet megvizsgálása alapján a Kérelmező véleményével egyetértve megállapította, hogy a HU *** ** B1 szabadalom tárgyát képező találmány és az EP * *** ** B1 lajstromszámú szabadalom tárgyát képező találmány jellemzői azonosak, illetve ekvivalensek, ezért a szakértői vélemény a továbbiakban a találmány kifejezést mindkettőre összefoglalóan használja.

A Szabadalmak feltalálói és jogosultjai a lajstromok szerint egyenlő arányban [személy1], [személy2] és [személy3]. [Személy3] és [személy2] a Szabadalmak által oltalmazott találmány tárgyához hasonló témában már a Szabadalmak elsőbbségét évtizedekkel megelőzően együttműködtek a meglévő fejszerkezetek tökéletesítése tárgyában és együttműködésük eredménye egy szabadalmi bejelentés, amely közzétételre került (lásd D1 dokumentum). A találmány szempontjából releváns technika állását reprezentálja a D2 dokumentum is.

[Személy1] a 2012. évet jóval megelőzően is professzionális szinten foglalkozott fényképezéssel és az ahhoz szükséges eszközökkel. [Személy3]-t és [személy2]-t közelebbről nem ismerte, és csak 2012 végén lett figyelmes tevékenységükre, ekkor került

velük kapcsolatba. 2012 decemberében ismerte meg [személy3] és [személy2] akkori új gömbfej fejlesztésének az eredményeit. 2012 decemberében, majd 2013 januárjától együttműködésük szorosabbá vált. [Személy1] részben befektetés ígéretével, részben üzleti kapcsolatrendszerére hivatkozva az általa akkor megismert fejszerkezet értékesítésének feladatait felvállalva társult [személy3]-hez és [személy2]-hoz.

Háromjuk között már a szabadalmi bejelentések benyújtását megelőzően mindennapos email váltások kezdődtek (lásd B1-B18 mellékletek). A Kérelmező álláspontja szerint [személy3] és [személy2] ennek során követhetően és reprodukálhatóan bemutatta a Szabadalmak tárgyát képező fejszerkezetet [személy1] részére.

[Személy1]-t a hivatkozott befektetőszerezési vállalásaira tekintettel a Szabadalmakban 1/3 részarányban feltalálóként és jogosultként feltüntették.

Nem sokkal a bejelentések benyújtása után [személy3] és [személy2], valamint [személy1] között megromlott az üzleti kapcsolat, és ennek kapcsán felmerült a kérdés, hogy [személy1] a fent említett tevékenységei révén valóban feltalálója-e a Szabadalmaknak, és ha igen, milyen mértékben.

A Kérelmező álláspontja szerint a fenti, számára jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, ezért **iparjogvédelmi** és ehhez kapcsolódóan műszaki igazságügyi szakértői kompetenciával rendelkező, tanács formájában eljáró szakértő kirendelését indítványozta az eljáró közjegyzőnek.

II. A feltett kérdés

A kirendelés értelmében a szakértői vizsgálatnak a következő kérdésre kell választ adnia: Tekintható-e [személy1] a HU *** ** lajstromszámú magyar és az EP * *** ** lajstromszámú európai szabadalom, vagy mindkét szabadalom feltalálójának, és ha igen, milyen mértékben.

III. A Szakértői Testület eljárása

1.) A Szakértői Testület a 270/2002. (XII.20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) által meghatározott feladatkörben, szervezeti és eljárási rendben, valamint a tényállásra irányadó jogszabályok – főként a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) – rendelkezései alapján alakította ki az alábbiakban kifejtésre kerülő álláspontját.

2.) Az R. értelmében a Szakértői Testület a feltett kérdések és a benyújtott iratok alapján alakítja ki a szakértői véleményt; a tények megállapítására nem végez külön bizonyítást. A jelen szakértői vélemény megállapításai és következtetései tehát a HU *** ** B1 (A 1/1 melléklet) és az EP * *** ** B1 (A1/2 melléklet) számú szabadalmi leírásokon, a

Kérelmező által adott – a Közjegyző által rendelkezésre bocsátott – a találmány jellemzőivel kapcsolatos feltalálói tevékenységre vonatkozó igénypontokénti elemzésen (A4 dokumentum), valamint az ügy szerinti szabadalmakra vonatkozó – az iparjogvédelmi hatósági nyilvántartásban szereplő nyilvános – adatokon alapulnak, s csak azokra nézve helytállóak.

3.) Ez a szakértői vélemény a Szabadalmak tárgyát képező találmány feltalálói részarányával kapcsolatos ügy(ek)ben eljáró hatóságokat és bíróságokat nem köti.

IV. A Szakértői Testület álláspontja

A Szakértői Testület a szakértői kirendelés kapcsán a Közjegyző által feltett iparjogvédelmi vonatkozású kérdésre nézve kialakított álláspontját az alábbiakban fejt ki.

A feltalálóra vonatkozó jogszabályi előírások

Az Szt. 7. § (1) bekezdése szerint feltaláló az, aki a találmányt megalkotta.

(2) Amíg jogerős bírósági ítélet mást nem állapít meg, azt a személyt kell feltalálónak tekinteni, aki a szabadalmi bejelentésben eredetileg feltalálónak szerepelt, vagy akit a szabadalmi lajstrom az erre vonatkozó bejegyzésnek az 55. § (2a) bekezdése szerinti módosítását követően feltalálónak feltüntet.

Az Szt. 55. § (2a) bekezdése értelmében a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a szabadalmi lajstromnak a feltalálóra és a szerzőségi arányra vonatkozó bejegyzését kérelemre a lajstromban feltüntetett valamennyi feltaláló és valamennyi kérelmező egybehangzó nyilatkozata vagy a kérelemhez mellékelt jogerős bírósági ítélet alapján módosítja.

(3) Ha többen közösen alkották a találmányt, a feltalálók szerzőségi részarányát - a szabadalmi bejelentésben eredetileg megadott ellenkező megjelölés hiányában - egyenlőnek kell tekinteni.

(4) Amíg jogerős bírósági ítélet mást nem állapít meg, a szabadalmi bejelentésben eredetileg megjelölt, a (3) bekezdés szerinti vagy a szabadalmi lajstromban az erre vonatkozó bejegyzésnek az 55. § (2a) bekezdése szerinti módosítását követően feltüntetett szerzőségi arányt kell irányadónak tekinteni.

A feltaláló a fenti rendelkezések értelmében az a természetes személy, aki részt vett a találmányi megoldás alap gondolatának felismerésében és megfogalmazásában, illetve a találmányi megoldás kidolgozásában.

Önmagában valamely ötlet, feladatkitűzés, a találmánnyal kapcsolatos egyéb tevékenység kifejtése (pl. a megvalósításhoz szükséges (pénz)eszközök biztosítása, gyártási-szerelési munkák elvégzése, kereskedelmi-pénzügyi tevékenységek és ezekkel összefüggő szempontok kidolgozása, szabadalmi bejelentés elkészítése stb.) nem alapozza meg a feltalálói minőséget.

Közös találmány esetén a feltalálói minőség részarányát az alkotómunkában való részvétel aránya határozza meg, az ettől eltérő megállapodás érvénytelen. A szabadalmi

igény részaránya viszont eltérhet a feltalálói minőség részarányától. A vagyoni jogok tekintetében önmagában nem eredményez érvénytelenséget a feltalálói minőségre vagy annak részarányára vonatkozó érvénytelen megállapodás.

A Szakértői Testület válasza a feltett kérdésre

[Személy1] semmilyen mértékben nem tekinthető a magyar és az európai szabadalom feltalálójának.

A Szakértői Testület álláspontjának indokolása

Az irányadó bírósági joggyakorlat (BH1998.139) szerint a feltalálói minőséget megalapozó közreműködés vizsgálata során azt kell megítélni, hogy a találmány lényegét alkotó műszaki megoldásnak az oltalomhoz szükséges tartalmi feltételei kidolgozásában alkotó módon vett-e részt az érintett személy.

Annak megállapítása során tehát, hogy [személy1] részt vett-e a találmányi megoldás alap gondolatának felismerésében és megfogalmazásában, illetve a találmányi megoldás kidolgozásában (azaz kifejtett-e feltalálói tevékenységet, és ha igen, milyen arányban), a Szakértői Testület a rendelkezésére bocsátott iratok és a kirendelésben írt tényállás alapján azt vizsgálhatta, hogy a találmánynak azok a jellemzői, amelyek [személy1] javaslatára kerültek kialakításra, hozzájárultak-e a találmány oltalomképességéhez.

A Kérelmező feltett kérdésében mind a HU *** ***, mind az EP * *** *** szabadalom vonatkozásában kérte a Szakértői Testület válaszát.

A Szakértői Testület a tényállás rögzítése keretében megállapította, hogy a HU *** *** lajstromszámú szabadalom tárgyát képező találmány és az EP * *** *** lajstromszámú szabadalom tárgyát képező találmány jellemzői azonosak, illetve ekvivalensek, ezért [személy1] feltalálói részarányának vizsgálata tekintetében tett alábbi megállapítások mindkét szabadalomra vonatkoztathatók.

Az egyes jellemzők a következőkben a HU *** *** B1 szabadalmi leírás igénypontjai megfogalmazásának megfelelően szerepelnek.

A találmányi jellemzők és a B1-B18 mellékletek szerinti elektronikus levelezésből kiolvasható jellemzők részletes összevetése

1A) jellemző: *Fejszerkezet optikai vagy elektronikai készülék tartására és helyzetének beállítására,*

A B1 melléklet fényképein egyértelműen fejszerkezet látható, amelyhez optikai vagy elektronikai készülék csatlakoztatható.

1B) jellemző: *amelynek háza, ebben rögzített teste, a testnek a készülékhez csatlakoztatható*

tartóeleme van,

A B4 nagyított fényképen jól felismerhetően látható a ház, a házban rögzített test és a testhez csatlakozó tartóelem.

1C) jellemző: *és a test a tartóelemmel együtt két egymásra merőleges tengely körül adott szögtartományon belül elfordítható, beállítható és rögzíthető,*

A B4 nagyított fényképen látható, hogy a test és a tartóelem egymáshoz képest rögzített, és látható egy állító kar, amelynek segítségével a testen lévő rést kiszélesítve a test az őt körülvevő héjhoz szorítható. Ezáltal megvalósítható a rögzítés és az oldás. A B5 nagyított fényképen látható a gömb alakú test az alján futó horonnyal. A horony korlátozza a test elfordíthatóságát a vízszintes tengely körül, ugyanakkor lehetővé teszi a függőleges tengely körüli elfordítást. A B9 robbantott ábrán látható a horonyba a héj aljából kiálló csap (13-as számmal jelezve).

1D) jellemző: *a házban egy hozzá képest minden irányban állítható helyzetű és ebben rögzíthető héj helyezkedik el,*

A B4 nagyított fényképen látható a gömb alakú külső felülettel rendelkező héj. A B8 illetve B9 robbantott ábrákon látható, hogy a házhéjhoz illeszkedő belseje gömb alakú üregként van kiképezve. A héj a házban azáltal rögzíthető bármely beállított helyzetben, hogy egy – a B1 fényképeken látható – rögzítő kar segítségével a felhasított gyűrűalakú tartóban kialakított rés összeszorítható, ezzel a ház kívülről a héjra szorítható, vagyis a héj rögzíthető.

1E) jellemző: *a háznak gömbhéj alakú belső ürege van,*

A ház gömbhéj alakú belső ürege a B8 illetve B9 robbantott ábrákon jól látható.

1F) jellemző: *a héjnak a belső üreghez illeszkedő gömbhéj felülete van,*

A héj külső felületének és a ház üreges belső felületének egymáshoz illeszkedése jól látható a B4 nagyított, illetve a B8 és B9 robbantott ábrákon.

1G) jellemző: *és a héj oly módon helyezkedik el a ház belső üregében, hogy a két illeszkedő gömbhéj felület révén a héj a házhoz képest adott határok között bármely irányban elmozdítható,*

Ez a jellemző adódik az 1D), 1E), 1F) jellemzőkből.

1H) jellemző: *és a ház, valamint a héj között bármely beállított helyzetben a héjat oldhatóan a házhoz rögzítő szerve van,*

A rögzítő szerv az 1D) jellemzőnél említett rögzítő kar.

1I) jellemző: *a héj legalább egy tengely körül körszimmetrikus belső üreggel van ellátva,*

A héj két része és a kialakult üreg körszimmetrikus kialakítása a B8 és B9 robbantott képeken jól látható.

1J) jellemző: *a héj és a test között a testnek a héjhoz képest felvett helyzetét az említett tengely körüli szöghelyzet szabad állításával továbbá egy másik, a tengelyre merőleges forgástengely körül történő szöghelyzetének szabad állítását megengedő két szabadságfokú beállító szerkezet*

van,

Az 1C) jellemzőnél említett horony (lásd B5 nagyított fénykép) és az alul belé vezetett említett rövid csap (lásd a B9 robbantott képen 13-as számmal jelölve) biztosítja a két szabadságfokú mozgást két egymásra merőleges tengely körül. A horonyban megvalósított vezetéssel a gömb alakú test a héjhoz képest két egymásra merőleges tengely körül két szabadságfokban állítható.

1K) jellemző: *amely bármely beállított helyzetben a testet oldhatóan a héjhoz rögzítő, ugyanakkor a héj és a ház közötti kapcsolatot nem befolyásoló beállító szervvel van ellátva.*

A B4 nagyított fényképen látható állító kar elfordításával a gömbalakú testben lévő rés szétfeszíthető, illetve lazán hagyható. Ennek eredményeképpen a test a héj belsejéhez szorul vagy sem. Ez a feszítés-lazítás a héj külső kialakítását nem befolyásolja, a test rögzítése független attól, hogy a ház és a héj között milyen a kapcsolat.

2A) jellemző: *A két szabadságfokú beállító szerkezetben a héjat bármely beállított helyzetben a testhez rögzítő egyetlen közös beállító szerv van.*

A B4 nagyított fényképen látható állító kar egyetlen közös beállító szervet alkot.

3A) jellemző: *A test egy rajta adott hosszban végigvonuló és azt két egymástól elválasztott részre osztó hasítékkal van ellátva,*

3B) jellemző: *és a beállító szerv a két részt egy kezelő szerv működtetése révén egymástól eltávolító, illetve közelítő elemet tartalmaz.*

Az említett hasíték jól látható a B4 és B5 nagyított fényképeken. A B4 nagyított fényképen látható állító karral a rés szélességét lehet állítani.

4A) jellemző: *A test alsó része legalább egy tengely körül körszimmetrikus kialakítású külső felülettel rendelkezik,*

4B) jellemző: *amelyet üreges betét vesz körül,*

4C) jellemző: *a betét üregének legalább egy zónában a test említett külső felületéhez illeszkedő belső felülete, és a héj forgásszimmetrikus üregének felületéhez legalább egy másik zónában illeszkedő külső felülete van.*

A B5 nagyított fényképeken látható a nyakrész alatti gömbalakú rész, amely körszimmetrikus. Az üreges betét a héj belsejében van, a B8 illetve B9 robbantott képeken világosabb árnyalattal látható. A B8 illetve B9 robbantott képeken felismerhető az is, hogy a betét belső felülete a test felületéhez, külső felülete a héj üregének felületéhez illeszkedik

5A) jellemző: *A test részeinek egymástól való eltávolítása a test említett felületét a betéthez nyomja és ugyanekkor a betét rugalmas szétnyílása vagy tágulása révén a betét külső felületét a héj üregéhez nyomja és ezzel a testet, a betétet és a héjat egymáshoz kapcsolja.*

A betét a gömb alakú test és a héj belső ürege között helyezkedik el. Ha a betétet a gömb szétfeszítése kifelé nyomja, akkor ezt a nyomást saját szétnyílása vagy tágulása révén átadja a héj felé is, és ez a nyomás alkalmas a test adott helyzetben történő rögzítésére.

6A) jellemző: *A héj belső üregének a betéthez illeszkedő felülete hengerfelület.*

Az elektronikus levelezésben ismertetett kiviteli alaknál az említett felület nem hengerfelület,

azonban szakember számára nyilvánvaló, hogy hengerfelület is alkalmazható. A kívánt működés érdekében ugyanis a test a héjban csak függőleges tengely körül foroghat, ebből az következik, hogy az említett felületnek körszimmetrikusnak kell lennie (azaz hengerfelület is lehet). A héj belseje és a test gömbfelülete közötti betéttel kapcsolatban viszont biztosítani kell, hogy a testtel a betét együtt tudjon forogni a függőleges tengely körül.

7A) jellemző: *A test külső és a betét belső üregének felületi kialakítása a testnek a betéthez képest a tengely körüli elfordulását akadályozó, de a tengelyre merőleges forgástengely körüli elfordulását megengedi, és a betét külső felülete a héj üregének belső felületével együtt hengeres felület.*

A B16 rajzon látható, hogy a test és a betét kétoldalt ellapított, ezáltal a betét belső üregének és a test külső felületének az alakja megakadályozza ezen két alkatrésznek a függőleges tengely körül egymáshoz képest történő elfordulását, ugyanakkor megengedi a test tengelyre merőleges forgástengely körüli elfordulását.

8A) jellemző: *A testnek a betéthez illeszkedő felülete legalább részben henger- vagy gömbfelület.*

A kívánt működéshez az szükséges, hogy a betét belső felülete illeszkedjen a test külső felületéhez.

9A) jellemző: *A testnek a betéttel kapcsolódó felülete gömbfelület,*

9B) jellemző: *és a gömb testén annak egyenlítői síkjába eső, és a tengelyre merőleges forgástengellyel rendelkező furat vezet keresztül,*

9C) jellemző: *ennek meghosszabbításában a betét falán is furat van kialakítva, és a furaton tengelycsap vezet keresztül, amelynek végei a héj falában kialakított gyűrűalakú horonyba illeszkednek,*

9D) jellemző: *amely horonynak a tengelyre merőleges középsíkja van, és a test a tengelycsap körül elforgatható.*

A fenti jellemzők összessége – azaz a test vízszintes horonyban tengelycsappal történő vezetése – már a D1 melléklet 1. és 2. ábráján látható volt.

10A) jellemző: *A testnek a betéttel kapcsolódó felülete gömbfelület, és a gömb testének a héj felé néző oldalán adott hosszúságban a tengellyel párhuzamosan húzódó, adott szélességű és meghatározott mélységű horony van kialakítva,*

10B) jellemző: *és a héj belső ürege tengelyvonalában a héj falából az üreg felé néző a tengelybe eső forgástengellyel rendelkező csap emelkedik ki a gömb hornya felé és abba adott mélységbe benyúlik és ezzel a testet annak elmozdítása során vezeti, de a testnek a tengely körüli elfordítását megengedi.*

Az említett horony jól felismerhető a B5 nagyított fényképen, a csap pedig a B8 illetve B9 robbantott ábrákon. Ez a csap biztosítja a vezetést és egyben a test elfordíthatóságát a függőleges tengely körül.

11A) jellemző: *A horonyban egy rövid, annak profiljába illeszkedő vezető elem illeszkedik, amelyen a csap részére azzal kapcsolódó furat van.*

Amennyiben a vezetést a horony szélességéhez igazodó átmérőjű csap biztosítaná, az csak két rövid vonal mentén történő kapcsolódást jelentene, ami a vezetést bizonytalanná tenné. Emiatt kézenfekvő a csapra illesztett – a horonyba illeszkedő – párhuzamos falú vezető elem használata. A vezető elemben kialakított kör alakú furat a vezető elem elfordíthatóságát biztosítja. A megvezetéssel kapcsolatos problémának és megoldásának felvetése a B17 emailben olvasható.

12A) jellemző: *A héjnak sík felső felülete van, amely a belső ürege tengelyére merőleges, és a tengelyre merőleges irányban a héj külső felületének a tengelye és a belső üregének a tengelye egymással párhuzamos, de egymástól adott távolságban helyezkednek el és ezáltal a héjnak változó falvastagsága van,*

12B) jellemző: *és a fal legvastagabb szakaszában a fal felső síkjába mélyedően vízmérték van süllyesztve, amellyel az említett síkfelület a ház bármely helyzetében vízszintesre és a tengely függőlegesre állítható.*

A héjnak a mozgatása a házhoz képest teljesen független a gömbalakú testnek a héjhoz viszonyított állításától és elmozdulásától, ezért nincs jelentősége annak, hogy a héjban lévő üreg szimmetria tengelye a héj közepére essen. Erre alapozva, és azért, hogy a héj felső síkjába egy vízmérték legyen elhelyezhető, a héj aszimmetrikus kialakítású, változó falvastagságú. A kialakítás a B18 melléklet 9. fényképén (hej_50_01.jpg) látható. Itt látható a vízmérték befogadására kialakított furat is. Vízmérték alkalmazása már a D1 dokumentum 4. oldalán, a második bekezdésben említésre került.

13A) jellemző: *A ház oldalfalán egy oldalsó nyílás van kialakítva, amely a ház és a héj közötti kapcsolat oldott állapotában megengedi, hogy a test forgástengelye a tengelyre merőleges, azaz vízszintes vagy közel vízszintes helyzetbe legyen állítható.*

A ház oldalfalában kialakított nyílás lehetővé teszi a testnek a forgástengelyre merőleges megdöntését, ami portré felvételek készítésénél lehet szükséges. A nyílás jól látható a B18 melléklet 11. fényképén (haz_50_03.jpg). A D2 dokumentum 4. ábráján is látható egy, a tartó ház oldalán kialakított nyílás, ami a gömb oldalirányú teljes megdöntését megengedi, alátámasztva, hogy a ház oldalfalában kialakított nyílás egyébként ismert megoldás az adott szakterületen.

A fenti összevetésből látható, hogy a találmány valamennyi jellemzője megismerhető volt a 2012 decemberében folytatott levelezés és az abban csatolt képek alapján.

[Személy1] a B11 emailben javasolta, hogy a fejszerkezet (drágább változata) tartalmazzon két csavaros beállítógombot az x és y tengelyek mentén történő gyors és pontos vízszintezéshez, a B13 emailben pedig javasolta precíziós vízmérték alkalmazását. Az első javaslat a találmányban nem került megvalósításra, a második javaslat tárgya a fentiek szerint már korábban ismert volt.

[Személy1] további javaslatai általános felvetések, nem kapcsolódnak a találmány szerinti fejszerkezet konkrét műszaki kialakításához.

Összefoglalás

A találmányi jellemzők és a B1-B18 mellékletek szerinti elektronikus levelezésből kiolvasható jellemzők részletes összevetése alapján [személy1] a szabadalmi bejelentések benyújtását megelőzően nem vett részt a találmányi megoldás alapgondolatának felismerésében és megfogalmazásában, illetve a találmányi megoldás kidolgozásában.

Ebből következően [személy1] semmilyen mértékben nem tekinthető a magyar és az európai szabadalom feltalálójának.

dr. Baticz Csaba
az eljáró tanács elnöke

Goitein Miklós
az eljáró tanács előadó tagja

dr. Vass László Ádám
az eljáró tanács szavazó tagja